

KINH DIỆU PHÁP LIÊN HOA

QUYỂN 3

Phẩm 5: DƯỢC THẢO DỤ

Bấy giờ Thế Tôn bảo Ma-ha Ca-diếp cùng các đại đệ tử:

–Hay thay, hay thay! Ca-diếp khéo nói công đức chân thật của Như Lai. Đúng như lời đã nói, Như Lai còn có vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ công đức, các ông đầu trải qua vô lượng ức kiếp cũng không nói hết được.

Ca-diếp nên biết! Như Lai là vua của các pháp nếu có nói ra lời gì đều không hư dối. Phật ở nơi tất cả pháp, dùng sức trí tuệ phương tiện mà diễn nói. Pháp của Phật nói ra đều đạt đến bậc Nhất thiết trí. Như Lai quan sát biết rõ chỗ quay về của tất cả pháp và rõ biết chỗ sinh tâm của tất cả chúng sinh, thông thấu không ngăn ngại. Phật lại rõ biết rõ ráo tất cả các pháp, chỉ bày tất cả trí tuệ cho chúng sinh.

Ca-diếp! Ví như trong cõi tam thiên đại thiên thế giới núi, sông, khe, hang, ruộng, đất sinh ra bao nhiêu cây cối rừng rú và các thứ cỏ thuốc, chủng loại màu sắc tên gọi đều khác nhau. Mây dày phủ kín khắp cõi tam thiên đại thiên đồng thời mưa xuống nhuần thấm khắp nơi. Cây cối rừng rú và các thứ cỏ thuốc có thứ gốc nhỏ, thân nhỏ, nhánh nhỏ, lá nhỏ; có thứ gốc vừa, thân vừa, nhánh vừa, lá vừa; có thứ gốc lớn, thân lớn, nhánh lớn, lá lớn.

Các loài cây cối tùy hạng lớn, vừa, hay nhỏ mà hấp thụ khác nhau. Một đám mây mưa xuống tương xứng với mỗi loại cây cối mà được sinh trưởng đơm hoa kết quả. Tuy cùng một chỗ đất sinh ra, cùng được một cơn mưa tưới mà các cỏ cây đều có sai khác.

Ca-diếp nên biết! Cũng vậy, Như Lai xuất hiện ở đời như vầng mây lớn, dùng âm thanh lớn vang khắp thế giới, Trời, Người, A-tu-la, như đám mây lớn kia bao phủ khắp cõi tam thiên đại thiên. Ở trong đại chúng, Phật xướng lời này: “Ta là Như Lai, Ứng cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Với người chưa được độ khiến được độ, người chưa hiểu làm cho hiểu, người chưa an làm cho an, người chưa chứng Niết-bàn khiến chứng đắc, đời nay và đời sau Phật đều biết đúng như thật. Ta là bậc Nhất thiết trí, bậc Nhất thiết kiến, bậc Tri đạo, bậc Khai đạo, bậc Thuyết đạo. Các người Trời, Người, A-tu-la đều nên đến đây nghe pháp.”

Bấy giờ có vô số ngàn vạn ức chúng sinh đi đến chỗ Phật nghe pháp. Lúc đó Như Lai quán sát các căn lợi độn, tinh tấn hay giải đãi của chúng sinh đó, lượng vừa sức có thể tiếp thu mà nói pháp, chủng loại nhiều vô lượng đều khiến vui mừng được nhiều thiện lợi. Các chúng sinh này nghe pháp rồi, đời này được an ổn, đời sau sinh về xứ lành, do đạo được an vui và được nghe pháp, nghe pháp rồi lìa khỏi các chướng ngại, ở trong các pháp tùy sức tiếp nhận lần lần đều được vào đạo.

Như đám mây lớn kia mưa xuống khắp tất cả cỏ cây rừng rú và các thứ cỏ thuốc, tùy giống mỗi thứ đều được thấm nhuần đầy đủ, đều được sinh trưởng.

Như Lai nói pháp một tướng một vị. Đó là tướng giải thoát, tướng xa lìa, tướng tịch diệt, rõ ráo đạt đến Nhất thiết chủng trí. Có chúng sinh nào nghe pháp của Như Lai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hoặc thọ trì đọc tụng, tu hành đúng như lời dạy sẽ được công đức mà tự mình không hay biết.

Vì sao vậy? Vì chỉ có Như Lai biết được thể tánh của các tướng của chúng sinh như là nhớ gì, nghĩ gì, tu gì, nhớ thế nào, nghĩ thế nào, tu thế nào, dùng pháp gì để nhớ, dùng pháp gì để nghĩ, dùng pháp gì để tu, dùng pháp gì để đạt được pháp gì.

Chỉ có Như Lai mới thấy chúng sinh trụ ở địa vị nào một cách như thật, rõ ràng không bị ngăn ngại. Như cây cối rừng rú các thứ cỏ thuốc tự nó không biết tánh lớn, vừa, hay nhỏ của chính nó.

Như Lai biết pháp một tướng một vị ấy. Đó là tướng giải thoát, tướng xa lìa, tướng tịch diệt, tướng rốt ráo Niết-bàn thường tịch diệt, chung quy về nơi không. Phật biết như thế rồi quán sát tâm ưa muốn của chúng sinh mà điều dắt, cho nên không vội nói ngay Nhất thiết chủng trí.

Ca-diếp! Các ông rất là hy hữu, biết được Như Lai tùy cơ nghi nói pháp, có thể tin, có thể nhận. Bởi vì sao? Vì chư Phật Thế Tôn tùy nghi nói pháp khó hiểu khó biết.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói bài kệ rằng:

*Pháp vương phá hữu
Hiện ra thế gian,
Theo ý chúng sinh
Nhiều cách nói pháp.
Như Lai tôn trọng
Trí tuệ sâu xa,
Giữ lâu pháp yếu
Không cần nói vội.
Người trí nếu nghe
Có thể tin hiểu,
Không trí nghi ngờ
Tức là mất hẳn.
Vì vậy Ca-diếp!
Tùy sức nói pháp
Dùng các nhân duyên
Khiến được chánh kiến.
Ca-diếp nên biết!
Như đám mây lớn
Nổi trên thế gian
Che trùm tất cả.
Mây tuệ khắp nhuần
Chớp giạt chói lòa,
Sấm động vang xa
Mọi loài vui vẻ.
Nắng trời che khuất
Mặt đất mát im.
Mây mù bủa sa
Như là với tới.
Mưa xuống khắp nơi
Bốn phương đều tưới.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nước tuông vô lượng
Khắp chốn đầm dề.
Núi sông hang hóc
Sâu, rậm sinh ra
Cây cối cỏ thuốc
Các thứ lớn nhỏ,
Lúa thóc mọng mạ
Cả mía cùng nho,
Nhờ có nước mưa
Thấy đều tươi tốt.
Đất khô được tưới
Cây thuốc xanh tươi.
Mây kia mưa xuống
Một loại nước mưa
Cỏ cây rừng rú
Tùy loại thấm nhuần.
Tất cả các cây
Thượng, trung, hoặc hạ,
Tùy theo lớn nhỏ
Đều được nảy sinh,
Gốc, thân, nhánh, lá
Hoa quả sỡ sỡ,
Chỉ một trận mưa
Thấy đều tươi tốt.
Tùy theo thể tướng
Tánh có thấp cao,
Nước tưới một nguồn
Mà đều tưới thấm.
Phật cũng như vậy
Xuất hiện ở đời
Như đám mây lớn
Che trùm tất cả.
Đã hiện ra đời
Vì các chúng sinh
Phân biệt diễn nói
Sự thật các pháp.
Đại Thánh Thế Tôn
Ở trong trời người
Tất cả chúng hội
Mà nói thế này:
Ta là Như Lai
Bậc Lương Túc Tôn
Hiện ra thế gian
Như vàng mây lớn,
Nhuần thấm tất cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chúng sinh khát khao,
Khiến cho lìa khổ
An vui sung sướng.
Hưởng vui thế gian
Cùng vui Niết-bàn.
Các chúng Trời, Người
Một lòng lắng nghe
Đều nên đến đây
Kính Bậc Vô Thượng.
Ta là Thế Tôn
Không ai bằng được
An ổn chúng sinh
Nên hiện ra đời,
Vì đại chúng nói
Pháp cam lồ sạch.
Pháp đó một vị:
Giải thoát Niết-bàn.
Một tiếng nhiệm mầu
Diễn giải nghĩa ấy.
Thường vì Đại thừa
Mà làm nhân duyên.
Ta xem tất cả
Đều là bình đẳng
Không có phân biệt
Dem tâm yêu ghét.
Ta không tham đắm
Cũng không hạn ngại,
Hằng vì tất cả
Bình đẳng nói pháp,
Như vì một người
Hay đông cũng vậy.
Thường diễn thuyết pháp
Không làm việc khác.
Ngồi, đứng, đến, đi
Không hề mệt mỏi.
Sung túc thế gian
Như mưa thấm khắp.
Sang hèn trên dưới
Giữ giới phá giới
Đầy đủ oai nghi
Và không đầy đủ
Chánh kiến, tà kiến
Độn căn, lợi căn,
Đều cho mưa pháp
Mà không mệt mỏi.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả chúng sinh
Được nghe pháp ta
Tùy sức lãnh thụ
Ở nơi các bậc,
Hoặc ở trời, người
Chuyển luân thánh vương
Thích, Phạm các vua
Là cỏ thuốc nhỏ.
Rõ pháp Vô lậu
Chứng được Niết-bàn
Khởi sáu Thần thông
Và được Tam minh,
Riêng ở núi rừng
Thường tu thiền định
Chứng được Duyên giác:
Cỏ thuốc bậc vừa.
Cầu Đấng Thế Tôn
Ta sẽ thành Phật,
Tu tinh tấn định:
Cỏ thuốc bậc cao.
Lại các Phật tử
Chuyên tâm Phật đạo
Thường hành Từ bi
Tự biết làm Phật,
Quyết định không nghi
Gọi là cây nhỏ.
Hoặc trụ thần thông
Chuyển pháp không thoái
Độ vô lượng ức
Trăm ngàn chúng sinh,
Bồ-tát như thế
Gọi là cây lớn.
Phật bình đẳng nói
Như mưa một vị,
Tùy căn chúng sinh
Tiếp thụ không đồng.
Như cây cỏ kia
Thấm nhuần đều khác.
Phật dùng dụ này
Phương tiện chỉ dạy.
Mọi thứ ngôn từ
Đều diễn một pháp.
Nơi trí tuệ Phật
Như giọt nước biển,
Ta rưới mưa pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đầy đủ thế gian.
Pháp thuần một vị
Tùy sức tu hành,
Như cây rừng kia,
Cỏ thuốc, cây cối,
Tùy giống lớn nhỏ
Đều được tốt tươi.
Pháp của chư Phật
Thường dùng một vị.
Khiến các thế gian
Đều khắp đầy đủ.
Thứ lớp tu hành
Đều được đạo quả.
Thanh văn, Duyên giác
Ở trong núi rừng
Nơi thân sau cùng
Nghe pháp chứng quả,
Đó là cỏ thuốc
Đều được tốt tươi.
Nếu các Bồ-tát
Trí tuệ vững bền
Rõ thấu ba cõi
Cầu Tối thượng thừa,
Đó là cây nhỏ
Mà được tăng trưởng.
Có kẻ tham thiền
Được thần thông lớn,
Nghe các pháp không
Lòng sinh hoan hỷ,
Phóng quang vô số
Độ các chúng sinh,
Đó là cây lớn
Mà được tăng trưởng.
Như thế, Ca-diếp!
Phật nói pháp ra
Như vàng mây lớn
Một vị nước mưa
Nhuần thấm hoa người
Đều được kết quả.
Ca-diếp phải biết
Ta dùng nhân duyên
Các thứ thí dụ
Chỉ bày đạo Phật.
Đó là phương tiện
Chư Phật cũng thế.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay vì các ông
Nói điều chân thật:
Các chúng Thanh văn
Chẳng phải diệt độ.
Các ông tu hành
Là đạo Bồ-tát
Dần dần tu học
Đều sẽ thành Phật.*

M